

Dr Dariusz Piotrowski

**PLK DR MED. ADAM RASMUS
(1949-2006)**

Dnia 8 stycznia 2006 roku po ciężkiej chorobie zmarł w Łodzi dr n. med. Adam Rasmus. Urodził się w 28 I 1949 roku w Chojnicach w rodzinie inteligenckiej. W 1967 roku zdał egzamin do Wojskowej Akademii Medycznej, w której po sześciu latach studiów w roku 1973 uzyskał dyplom lekarza. Po odbyciu stażu podyplomowego w 1974 roku został skierowany na stanowisko Szefa Służby Zdrowia J.W. 3753 w Toruniu. W tym samym roku rozpoczął specjalizację w dziedzinie anestezjologii. W roku 1977 został przeniesiony do 6 Szpitala Wojskowego w Dęblinie na etat asystenta, a następnie od roku 1981 - ordynatora Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Opieki Medycznej. W roku 1977 uzyskał I stopień specjalizacji w dziedzinie anestezjologii i reanimacji. Już wówczas popularyzował zasady resuscytacji w formie wykładów i szkoleń na terenie szkół Dębina oraz wśród pracowników szpitali w Puławach, Rykach i Dęblinie. W roku 1985 został przeniesiony do 10 Wojskowego Szpitala Klinicznego na etat starszego asystenta Oddziału

Anestezjologii i Intensywnej Terapii. W latach 1986-1987 pełnił obowiązki ordynatora oddziału. W roku 1989 został przeniesiony na własną prośbę do Klinicznego Szpitala Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi na etat kierownika Poradni Leczenia Bólu przy Katedrze Anestezjologii i Intensywnej Terapii WAM.

W roku 1992 uzyskał stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt.: „Porównanie wpływu anestezji ogólnej uzupełnianej fentanylem z anestezją ogólną z użyciem izofluranu na reakcję stresową powodowaną operacją wycięcia pęcherzyka żółciowego”. Praca doktorska wyróżniona została nagrodą II stopnia Rektora WAM w Łodzi.

W roku 1992 został kierownikiem Zakładu Szkolenia Sanitarnego i Medycyny Katastrof Instytutu Nauk Wojskowo-Medycznych WAM w Łodzi. Od 1 października 1999 roku do 15 grudnia 2005 pełnił obowiązki kierownika Zakładu Medycyny Ratunkowej i Medycyny Katastrof Katedry Anestezjologii i Intensywnej Terapii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz był kierownikiem Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego Nr 1 im. N. Barlickiego w Łodzi.

Był współautorem trzech wniosków racjonalizatorskich: zestawu do przezskórnej kaniulizacji tchawicy w stanach zagrożenia życia, zestawu do uzyskania ciągłego dodatniego ciśnienia w drogach oddechowych u noworodków, tablic słowno-obrazkowych dla porozumiewania się z przytomnymi chorymi leczonymi respiratorem.

Brał czynny udział w sympozjach i kursach szkoleniowych poświęconych medycynie ratunkowej, stanów nagłych i katastrof. Począwszy od roku 1996 aktywnie uczestniczył w sympozjach w Inowrocławiu, Karpaczu i Łodzi. Brał czynny udział w konferencjach zagranicznych i odbył w roku 2000 staż szkoleniowy z zakresu organizacji oddziałów ratunkowych w Belgii

Zakład Medycyny Ratunkowej i Medycyny Katastrof

Od lewej: siedzą - mgr Ewa Maj, dr Dariusz Piotrowski, dr Adam Rasmus, dr Wiesława Trendak, stoją - mgr Elżbieta Miros, lek. Elżbieta Balcerzyk-Barzdo, Danuta Sobieraj, dr Dominika Kołodziejczyk-Wojtczak, lek. Marek Krawczyk, dr Krzysztof Tosiak, dr Zbigniew Muras, dr Anna Samborska-Sablik, dr Rafał Bartkowiak, dr Waldemar Głównyński

(Antwerpia, Brugia, Leuven). Współuczestniczył w opracowywaniu programów nauczania z zakresu medycyny ratunkowej i katastrof dla studentów Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz był współautorem programu nauczania ratowników medycznych na studiach licencjackich i uzupełniających magisterskich.

Zajmował się problemami medycyny ratunkowej i resuscytacji krążeniowo-oddechowej w Polsce poprzez aktywne członkostwo w wielu towarzystwach naukowych, w których pełnił różnorakie funkcje. Był wiceprezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof, członkiem założycielem i członkiem Rady Wykonawczej Polskiej Rady Resuscytacji, przewodniczącym Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Medycyny Ratunkowej, członkiem Polskiego Towarzystwa Anestezjologii i Intensywnej Terapii, członkiem European Society for Emergency Medicine oraz International Trauma Anaesthesia and Critical Care Society.

Był autorem i współautorem ponad 80 publikacji naukowych w czasopismach polskich i zagranicznych oraz około 100 wystąpień na zjazdach, sympozjach i konferencjach naukowych. Przygotował rozprawę habilitacyjną pt.: *„Badania nad ogniwami łańcucha przeżycia w łódzkiej aglomeracji miejskiej”*, której ciężka choroba nie pozwoliła uwieńczyć obroną. Pracował naukowo nad problemami epidemiologii i zakresu udzielanej pomocy chorym z obrażeniami ciała na terenie województwa łódzkiego w ramach grantu naukowego KBN.

Od roku 2004 pełnił funkcję konsultanta wojewódzkiego ds. medycyny ratunkowej oraz był członkiem Wojewódzkiego Sztabu Zarządzania Kryzysowego.

Był kierownikiem specjalizacji 3 lekarzy z zakresu anestezjologii i intensywnej terapii oraz 3 lekarzy z zakresu medycyny ratunkowej. Za działalność zawodową i dydaktyczną odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Był oddanym lekarzem, człowiekiem o wielkiej prawości i skromności, osobą bezkompromisową i szczerą.

Doktor Adam Rasmus poza sprawami zawodowymi ponad wszystko ukochał swoją Rodzinę. Szczególnie był dumny z osiągnięć zawodowych swej żony - nauczycielki języka polskiego, a także córki - adiunkta Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego i syna, który jest słuchaczem studium doktoranckiego w zakresie psychologii.

W osobie zmarłego utraciliśmy jednego z najwybitniejszych fachowców z zakresu medycyny ratunkowej i katastrof w Polsce. Strata, którą ponieśliśmy, będzie trudna do zastąpienia i z pewnością spowoduje zwolnienie rozwoju nowej dyscypliny, jaką jest medycyna ratunkowa. Zawsze mogliśmy na Niego liczyć, nigdy nas nie zawiódł. Będzie nam Go brakowało w codziennej pracy. Niech to krótkie wspomnienie będzie wyrazem naszej wdzięczności i szacunku za Jego trud, ofiarną pracę, oddanie i przyjaźń.